

Ojakatko

Ojakatkoilla salaojien tai avo-ojien vesi johdetaan maanpinnalle kasvillisuuden käyttöön. Kasvit ja maaperä hyödyntävät ja suodattavat vettä sekä sen sisältämiä ravinteita vähentäen kuormitusta.

Samankaltaisia termejä: kaivuukatko, ojituskatko

Johtamalla oja- tai salaojavedet kasvipeitteiselle maanpinnalle, voidaan vähentää vesistöihin päätyvää ravinne- ja kemikaalikuormitusta.

Kasvillisuus pidättää ojaveden ravinteita ja osa vedestä suodautuu maaperään.

Ojakatkot vähentävät kiintoaineen kulkeutumista vesistöön hidastamalla veden virtausta ja jakamalla veden laajemmalle alueelle.

Soveltaminen

Ojakatkot soveltuvat erityisesti kohteisiin, joissa pellon ja vesistön välinen alue viettää vesistöä kohti. Tämä varmistaa jatkuvan veden virtauksen haluttuun suuntaan.

Vesi voidaan johtaa maan pinnalle katkaisemalla ojat ennen vesistöä tai johtamalla salaojaputket maanpinnalle, sopiviin kohteisiin. Paremman lopputuloksen saa mitä laajemmalle vesi voidaan jakaa, koska suurempi maapinta-ala osallistuu veden suodatukseen ja imeytykseen.

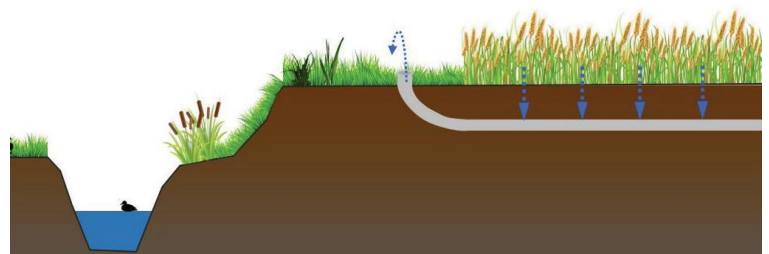
Tasaisemmalla tai eroosioherkällä maalla ojakatkon vaikutukset vedenpinnan tasoon tulee selvittää huolellisesti etukäteen.¹⁾

Ylläpito

- Suodatusaluetta tulisi laiduntaa tai niittää säännöllisesti, jotta saadaan poistettua kasvillisuuteen sitoutuneet ravinteet.

Kustannukset

- Kustannukset vaihtelevat riippuen menetelmän vaatimasta maa-alasta (viljely-ala voi pienentyä).
- Työ ja laitekustannuksia (perustaminen sekä laidunnus tai niitto).

Kuva: Heidi Nurminen, TUAS

Lisätietoja:

[Baltic Deal - Cutting drainage](#)

Lähteet: 1) Boondgard, F. 2011. Baltic Deal – Cutting drainage Viitattu 3/2018. ([Linkki](#))